

Buồn Mà Không Khóc Được

Buồn mà không khóc được!

Ga Nha Trang di dời...

Từ 1935...xưa rồi

Bây giờ...xưa, phải bỏ!

Nha Trang không mắc nợ

Sao người ta cứ đòi

Hết lấp khô sông ngòi

Hết lấn ra bờ biển...

Ga Nha Trang bị rịn

Rồi cũng phá tan hoang?

Ôi Nha Trang! Nha Trang!

Tổ tiên mình mắc nợ?

Hai mắt tôi ứ đỏ

Làm sao cho nó xanh?

Sao mắt em long lanh?

Sao mắt chị ướt đẫm?

Nha Trang là con Xăm?

Nên cứ vọc nó chơi?

Nha Trang đã lỗi thời

Nên cần xây dựng mới?

Ga Nha Trang từng đợi

Ai đó về rất xa...

Ga Nha Trang chan hòa

Nắng, hoa muồng vàng rực!

Nha Trang ơi tôi khóc

Mà hai mắt tôi khô

Non Nước tôi là Thơ

Bây giờ là Thô Bỉ!

Trần Vấn Lệ